

תפלת יום הכפורים

אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל-חי. אתה חופש כל-
חדרי בטן ובוהן כליות ולב. אין דבר נעלם ממך. ואין גסתר מנגד
עיניך: ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח
לנו על כל-חטאתינו. ותמחל-לנו על כל-עונותינו. ותכפר לנו על
כל-פשעינו:

עולת ראי"ה (לקוטים)

אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי, אתה חופש כל חדרי בטן ובוהן
כליות ולב, אין דבר נעלם מנוך ואין נסתר מנגד עיניך. ובכן יהי רצון מלפניך ד'
או"א שתסלח וכו'. שלשה עיקרי התשובה הידועים, החרטה מן החטא בעבר,
העזיבה במעשה שאינו עושה יותר את החטא, הקבלה על עצמו במחשבה שלא
לעשות את החטא להבא, צריכים הם להשלמתם פרטי ידיעות גדולות ורחבות.
החרטה אי אפשר להגיע לתכליתה כ"א ע"י שיבין היטב את גדל הקלקול שבא
ע"י מעשהו הרע. ומסוד ד' ליראיו נודע כמה עניני האדם נוגעים עד מרום קץ
עולמות עליונים, וכל מה שידיעתו תקיף יותר את ערך הקלקול של החטא כה
תגדל החרטה. על כן נקבעה תשובה אחר בינה, ודוד המלך ע"ה התחנן במזמור
התשובה: בסתום חכמה תודיעני. ומי יודע עומק הדין בקלקולי החטא אם לא העליון
השליט בעולמו היוצר וצר צורה. לעזיבה צריך שיעזוב גם ממחשבתו לגמרי את
החטא, והנה אין האדם שליט ברוח לדעת עמקי הלב, ויש שידמה שכבר נטהר מעון,
ובאמת עדיין חלאתו בידו ולא יוכל לעמוד בפני איזו התעוררות שתבא אליו.
על כן תקנו הבאים בסוד ד' סגופים לעון ופשע שראו בקדושת חכמתם שבפעולות
אלה יטהר עומק הנפש. ומי יוכל לדעת דרך הרוח באנוש אם לא ד' ית' שעשה לנו
הנפש הזאת. הקבלה להבא ענינה על כל פרטי מצביו, שאם יאכף עליו ההכרח
או הכבוד וכדומה יעמוד בכ"ז על משמרת קדשו, וצריך לדעת לזה פרטי גלגולי
סבות העתידות ולהכיר מהותם. וגם זה נעלם מעיני בשר ודם כ"א השם ית' הוא
יודע קורא הדורות מראש. ואיכה נקוה לתשובה, כיון שעיקרי התשובה נעלמים
ממנו בהכרח מקוצר דעתנו. אמנם השי"ת מקבל את המועט כמרובה, ואנו מבקשים
שע"י החרטה העזיבה והקבלה שלנו, אע"פ שהן בשפלות ידים, תצטרף מהשבתנו
לדעת העליון, שאילו היינו מכירים ענינים אלה בשלמותם היו מצטיירים ונקבעים
בנו בשעת התשובה בכל אמתתם: אתה יודע רזי עולם, יודע את אמתת ערך
קלקולינו, ועד כמה ראוי לנו להתחרט, ותעלומות סתרי כל חי, שאין אנו מגיעים
לצאת ידי חובתנו בחרטתנו, אתה חופש כל חדרי בטן הפנימיים, ויודע שנשארה
בנו חלאת העוון, וכמה ראוי לנו לעזוב, ובוהן כליות ולב, ויודע שאין אנו מגיעים
לכל עומק העזיבה, אך אין דבר נעלם ממך, מגלגולי סבות של נסיונות שיכולים
להתגלגל ולבא, ואין נסתר מנגד עיניך, של נסיונות שמוכנים במציאות, שלא נוכל
עמוד בהם ח"ו, אבל כיון שאנו מתחרטים עוזבים ומקבלים, כפי יכלתנו, יהי רצון
מלפניך שתסלח ותמחל ותכפר ותעזרנו בטובך להגיע למדת תשובה שלמה לפניך.

